

แนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน ชุมชนตำบลบ้านแหลม จังหวัดสุพรรณบุรี

กิตติทัช เขียวฉ้วน^{1*}, กัลยา ยิ้มศรีแพร¹, ทัฬหพร มาศนาเรียง¹ และ บังอร สดชื่น¹

¹สาขาการบริการธุรกิจท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

*k.kittitach@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลบริบทของชุมชนตำบลบ้านแหลม 2) เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่สนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน 3) เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน เป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึกและการแจกแบบสอบถาม ซึ่งได้ผ่านพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงและตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อความแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์การวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้นำชุมชน หน่วยงานภาครัฐ นักวิชาการ ประชาชน และเกษตรกรในพื้นที่ จำนวน 16 คน และกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านบริบทพื้นที่ชุมชนตำบลบ้านแหลม จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำสุพรรณ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรเป็นหลัก โดยชุมชนมีทรัพยากรที่เปรียบพร้อมเหมาะแก่การท่องเที่ยว จึงมีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมท่องเที่ยวโดยใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น ก่อให้เกิดรายได้เข้าสู่ชุมชน 2) ด้านแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่สนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน ปัจจัยหลักเพื่อส่งเสริมรายได้ให้กับชุมชน และปัจจัยดึงดูดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรเกิดจากการนำทรัพยากรภายในชุมชนมาประยุกต์ใช้ โดยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ด้านแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน ชุมชนตำบลบ้านแหลม สามารถวิเคราะห์ได้ 9 แนวทาง ดังนี้ (1) ควรเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้หลากหลาย (2) ควรจัดโปรโมชั่นกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความน่าสนใจ (3) ควรมีการจัดจำหน่าย และจัดกิจกรรม “ตลาดนัดชุมชน คนริมน้ำสุพรรณ” (4) ควรมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น (5) ควรชักชวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (6) ควรระดมความคิดเห็นจากสมาชิก (7) ควรเพิ่มกิจกรรมการทำสวนขวด (8) ควรนำเศษวัสดุพืชเหลือใช้มาทำฐานการเรียนรู้การทำปุ๋ยหมักชีวภาพ และ (9) ควรเพิ่มกิจกรรมการปลูกพืชสมุนไพรบริเวณไร่นาสวนผสม

คำสำคัญ: การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ความยั่งยืน

The Guideline Development Agro-tourism Activities for to Promote Sustainability Ban Laem Sub-District Community, Suphan buri Province

Kittitach Keawchaoon^{1*}, Kanlaya Yimsripae¹, Thanyaporn Matnariang¹,
And Bangorn Sodcharn¹

¹The Department of Hotel and Tourism, Faculty of Humanities and Social Sciences

*k.kittitach@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the context of Ban Laem Sub-district community. 2) to study the motivations of tourists interested in agro-tourism activities to promote sustainability. 3) to create guidelines for the development of agro-tourism activities to promote sustainability. It is a mixed method research, the tools used to collect data from the target group and sample groups by means of in-depth interviews and questionnaires which were examined for validity and reliability from 3 experts. The target groups were 16 community leaders, government agencies, academia, people and farmers in the area and 400 tourists. Qualitative data analysis was done based on its content. Furthermore, quantitative data were analyzed by their frequency, percentage, mean and standard deviation. The results of the research were as follows: 1) The context of Ban Laem Sub-district community area Suphan buri Province, a community located along the Suphan River was the subject of the research. Most of the villagers are farmers. The community has abundant resources suitable for tourism. Therefore, a group was organized to do tourism activities using local resources. 2) The motivation of tourists interested in agricultural tourism activities to promote sustainability were analyzed. Push factors to promote income for the community and the pull factors for agro-tourism activities arise from the application of resources within the community. The tourists' satisfaction was at the highest level. 3) Guidelines for developing agro-tourism activities to promote sustainability was formulated. Ban Laem Subdistrict Community can be analyzed in 9 ways as follows: (1) Should increase a variety of agricultural tourism activities. (2) Should organize and promote tourism activities. (3) There should be distribution and should organize activities of market people along the Suphan River. (4) Should participate in more tourism activities. (5) Should persuade relevant agencies to develop agricultural tourism activities. (6) Should solicit opinions from members. (7) Should increase terrarium activities. (8) Should use the leftover weeds as a learning base for making bio-fertilizer. (9) Herb planting activities should be increased in mixed plantation fields.

Keywords: The development of tourism activities Agro-tourism Sustainability

บทนำ

จากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลกระทบต่อทั่วโลกทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงประเทศไทยก็ประสบกับการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตั้งแต่ต้นปี 2563 ทั้งนี้ชุมชนตำบลบ้านแหลม จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นอีกหนึ่งชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การระบาด ทำให้นักท่องเที่ยวลดน้อยลงเนื่องจากกระทรวงสาธารณสุขให้มีการงดทำกิจกรรมรวมกัน การเว้นระยะห่าง หลีกเลี่ยงพื้นที่แออัด และลดการสัมผัส ทั้งนี้ชุมชนได้รับผลกระทบทั้งเชิงลบและเชิงบวก ผลกระทบเชิงลบ เช่น ชุมชนขาดรายได้จากนักท่องเที่ยวที่มาเยือน ผลกระทบเชิงบวก เช่น ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมในชุมชนได้รับการฟื้นฟู โดยเฉพาะการเลี้ยงปลา การปลูกพืชผัก เป็นต้น [1] ส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวหลีกเลี่ยงการเดินทางท่องเที่ยวแบบมวลชน (Mass Tourism) ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีความแออัดไปด้วยผู้คนจำนวนมาก และหันมาให้ความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามพื้นที่ชุมชนมากยิ่งขึ้น

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro-Tourism) เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่จะสามารถนำรายได้มาสู่ชุมชน อีกทั้งนักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสกับธรรมชาติ วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม และการประกอบอาชีพทางการเกษตรที่มีความหลากหลาย โดยมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อการรักษาสภาพแวดล้อมในสถานที่นั้น ๆ [2] ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบไปด้วยการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ไร่นาสวนผสมเศรษฐกิจพอเพียง การเรียนรู้วิถีประมงน้ำจืด การเรียนรู้การทำชาใบเตยหอม เป็นต้น เนื่องจากชุมชนได้นำทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่มาสร้างเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรสู่ความยั่งยืน คือ การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบนฐานการใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่าตามบริบทและความเป็นอัตลักษณ์ทางการเกษตรของชุมชน ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) ที่มุ่งเน้นทางด้านการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรม และนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชนและตัวเกษตรกร [3] เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศไทยเหมาะแก่การเพาะปลูก ทำไร่ ทำนา ดังนั้น การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจึงมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร [4] เนื่องจากจังหวัดสุพรรณบุรีมีพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำสำคัญของภาคกลาง ซึ่งเหมาะแก่การทำเกษตรและการเพาะปลูก

สุพรรณบุรี เป็นจังหวัดที่มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่านจากเหนือสุดถึงใต้สุด คือ “แม่น้ำท่าจีนหรือแม่น้ำสุพรรณบุรี” และพื้นที่บางส่วนเป็นพื้นที่ราบสูง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรหรือเพาะปลูกเป็นจำนวนมาก [5] จากการสำรวจเบื้องต้นพบว่า ศักยภาพด้านวิถีชีวิตผู้คนลุ่มน้ำภาคกลางของจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นมีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่ ได้แก่ แม่น้ำสุพรรณบุรี เรือนไทยโบราณ วัดป่าพฤกษ์ อาหารท้องถิ่น และโฮมสเตย์ ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง แต่กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรยังขาดความน่าสนใจและความหลากหลายที่จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวในการร่วมทำกิจกรรมของชุมชน

ดังนั้นในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้เลือกชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งปัญหาที่พบคือ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรยังขาดความน่าสนใจและความหลากหลายทางการท่องเที่ยว โดยประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน ชุมชนตำบลบ้านแหลม จังหวัดสุพรรณบุรี ให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเพื่อเดินทางมาท่องเที่ยว และเกิดความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างสูงสุด ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย (SHA) ควบคุมไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาข้อมูลบริบทของชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

- 2) เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่สนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน ชุมชนตำบลบ้านแหลม
- 3) เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน ชุมชนตำบลบ้านแหลม จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อศึกษาหาแนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมการเดินทางของมนุษย์จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง โดยการเดินทางนั้นอาจมีการค้างคืนพักแรมหรือไม่ก็ได้ ซึ่งการเดินทางท่องเที่ยวนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อการผ่อนคลายความเครียด พักผ่อนหย่อนใจ เยี่ยมเยียนญาติหรือเพื่อนสนิท เพื่อการศึกษาหรือการประชุมสัมมนา รวมถึงสิ่งต่าง ๆ ที่สร้างความสนุกสนานรื่นรมย์ให้กับชีวิต [6] โดยการจำแนกลักษณะรูปแบบของการท่องเที่ยว นั้น มีจุดประสงค์เพื่อกำหนดเป้าหมายของกลุ่มนักท่องเที่ยวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และช่วยในการตัดสินใจให้กับนักท่องเที่ยวว่าชอบเดินทางท่องเที่ยวในรูปแบบใด ซึ่งการท่องเที่ยวมีอยู่หลากหลายรูปแบบ เช่น การเดินทางเพื่อความเพลิดเพลินหรือความสนุกสนาน เพื่อการศึกษาหรือต้องการมีความรู้เพื่อสัมผัสหรือได้อยู่ใกล้ชิดกับสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ เพื่อสุขภาพ เพื่อการประชุมสัมมนา เป็นต้น

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวจะประสบความสำเร็จได้นั้น แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีองค์ประกอบของการท่องเที่ยวที่สำคัญ 5 ประการ หรือที่เรียก 5AS ได้แก่ [7]

1. ความดึงดูดใจ (Attraction) หมายถึง สิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ และสามารถทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจและอยากมาสัมผัสด้วยตนเอง ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่เป็เอกลักษณ์หรือความมีเสน่ห์ของธรรมชาติ เช่น ชายหาด น้ำตก ทะเล หรือสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัด วัง คาเฟ่
2. ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) หมายถึง ความสะดวกในการเดินทางมาท่องเที่ยวถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวหากสถานที่สวยงามแต่ขาดความสะดวกในการเดินทาง นักท่องเที่ยวก็จะไม่เลือกเดินทาง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรเข้ามาแก้ไขและพัฒนาเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว
3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกคือปัจจัยสำคัญที่นักท่องเที่ยวทุกคนต้องการเมื่อออกเดินทางท่องเที่ยว ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวจึงควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่เพียงพอและจำเป็นในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ระบบการสื่อสาร
4. ที่พัก (Accommodation) หมายถึง เนื่องจากในการเดินทางท่องเที่ยวที่มากกว่า 1 วันบางครั้งอาจมีการพักค้างคืนภายในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ การจัดการบริการที่พักภายในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวถือเป็นสิ่งสำคัญ
5. กิจกรรม (Activity) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวควรมีกิจกรรมเพื่อสร้างความสนุกสนานให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น การเดินป่า การล่องแก่ง การพายเรือ กิจกรรมการเรียนรู้ และลงมือทำด้วยตนเอง

2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คือ เป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการที่ดี สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม สามารถสร้างเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ที่สามารถรักษาสภาพแวดล้อมให้ คงอยู่ได้อย่างยาวนาน โดยมีการจัดการอย่างมีขอบเขต มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และมีการจัดรูปแบบกิจกรรมอย่างเหมาะสมให้มีผลกระทบน้อยที่สุด [8] นอกจากนี้ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประกอบไปด้วยรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งในแต่ละชุมชนจะได้รับประโยชน์จากนักท่องเที่ยวที่มาเยือนมากที่สุด และนักท่องเที่ยวจะต้องมีส่วนร่วมในการจัดการ สิ่งแวดล้อมพร้อมกับการรับผิดชอบต่อสังคม โดยการใช้หลักการของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน [9]

3. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

Department of Tourism [10] กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agrotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวพักผ่อนเพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อหาความรู้ใหม่ ๆ ที่มุ่งเน้นทางการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรม วิธีการดำรงชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน ซึ่งมีความสอดคล้องกับ Nion [11] ที่กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการเกษตรเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวหลักสามารถดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในชุมชนหรือการสร้างมูลค่าเพิ่ม ซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนับว่าเป็นหนึ่งในรูปแบบของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ (Motivation) หรือความต้องการจำเป็นส่วนบุคคล (Need) ที่นักท่องเที่ยวจะต้องตัดสินใจอย่างไร นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์และเรียนรู้มากแค่ไหน นักท่องเที่ยวมีปฏิสัมพันธ์กับคนในพื้นที่และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่มากน้อยเพียงใด และนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับมากน้อยแค่ไหน ที่กล่าวมาข้างต้นล้วนแต่เป็นความต้องการจำเป็นทั้งนั้น Lertporn [12] ซึ่งปัจจัยแรงจูงใจแบ่งออกได้เป็น 2 ปัจจัยพื้นฐาน ดังนี้ Sangduan[13]

1. ปัจจัยผลักดัน (Push Factors) เป็นปัจจัยทางด้านจิตวิทยาสังคม หรือความต้องการภายในตัว บุคคลที่ก่อให้เกิดความปรารถนาที่จะเดินทางเพื่อการท่องเที่ยว หรือตัวจุดชนวนความต้องการส่วนบุคคล
2. ปัจจัยดึงดูด หรือปัจจัยจูงใจ (Pull Factor) ที่เป็นปัจจัยภายนอก เช่น จากแหล่งท่องเที่ยวที่ ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว ปัจจัยด้านที่พัก ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยด้านการเดินทาง และปัจจัยในด้านความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ

5. แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย (SHA)

มาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย ถือเป็นมาตรฐานเพื่อกระตุ้นให้สถานประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเตรียมความพร้อม และดำเนินการให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตแนวใหม่ (New normal) ดังนั้น SHA จึงเปรียบเสมือนตราสัญลักษณ์ที่แสดงว่าผู้ประกอบการได้ให้ความสำคัญด้านสุขอนามัยเป็นหลักเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ซึ่งจะสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ที่มาใช้บริการนั้น ๆ มา [14] ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย (Safety & Health Administration : SHA) คือ แนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานสำหรับผู้ประกอบการที่จะต้องปฏิบัติตามเพื่อป้องกัน COVID-19 และสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว โดยสัญลักษณ์ SHA เกิดจากกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจัดทำขึ้น เพื่อรับรองคุณภาพของสถานประกอบการนั้น ๆ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร เป็นต้น [15]

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

Wandia [16] ศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ ชุมชนบ้านศรีฐาน จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบการท่องเที่ยวชุมชนบ้านศรีฐาน 2) เสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ ชุมชนบ้านศรีฐาน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่าแนวทางการพัฒนาประกอบด้วย 4 มิติ ได้แก่ 1) มิติด้านสิ่งแวดล้อม ควรยกระดับกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบมีความรับผิดชอบต่อมุ่งเน้นไปที่กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้วัฒนธรรม 2) มิติด้านการเมือง ควรจัดตั้งคณะกรรมการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม ร่วมเป็นเจ้าของบ้านที่ดี และสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยว โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนสนับสนุนองค์ความรู้ กระบวนการและงบประมาณเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง 3) ด้านสังคมและวัฒนธรรม ควรสร้างสรรค์โปรแกรมการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างประสบการณ์ให้กับนักท่องเที่ยวโดยเชื่อมโยงกิจกรรมต่อกับตลาดถนนสายบุญ กิจกรรมเส้นทางศึกษาธรรมชาติภายในวัดจอมศรี กิจกรรมปั่นจักรยานศึกษาวิถีชีวิตชุมชน และกิจกรรมด้านการคัดแยกขยะตามหลัก 3R ที่โรงเรียนบ้านศรีฐาน 4) มิติด้านเศรษฐกิจ ควรพิจารณาการยกระดับของดีของฝากในชุมชนที่มีอยู่ให้มีความโดดเด่นผ่านกระบวนการพัฒนาสินค้าชุมชน เพื่อเป็นการสร้างเศรษฐกิจของชุมชนอย่างเต็มรูปแบบ

2) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

Nongyao [17] ศึกษาเรื่องปัญหาของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ เพื่อศึกษาปัญหาการของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเกาะยอ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ด้วยการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant observation) โดยผู้วิจัยเดินทางเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเกาะยอและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเกาะยอ จำนวน 20 คน และนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรจำนวน 20 คน เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) และใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์บริบทเชิงเนื้อหา (Content analysis) จากการศึกษาพบปัญหาของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเกาะยอคือ 1) ขาดระบบโครงสร้างพื้นฐานยังไม่พัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยว 2) ทรัพยากรทางธรรมชาติถูกทำลาย 3) มัคคุเทศก์นำเที่ยวมีจำนวนน้อย และ 4) ขาดการประชาสัมพันธ์

3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

Songpol [18] ศึกษาการรูปแบบการดำเนินชีวิต แรงจูงใจ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกท่องเที่ยวเชิงเกษตร ณ อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาการรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ณ อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ โดยมีตัวแปรการรับรู้ด้านอัตลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นตัวแปรควบคุม 2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงเกษตร ณ อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ 3. เพื่อศึกษาการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยวชาวไทย ณ อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 400 คน เครื่องมือในการศึกษาคือ แบบสอบถาม สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน สรุปผลได้ดังนี้ (1) รูปแบบการดำเนินชีวิตส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีตัวแปรการรับรู้ด้านอัตลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นตัวแปรควบคุมซึ่งประกอบไปด้วยคุณสมบัติของสถานที่ท่องเที่ยว การบริการ การนำเสนอ และการเผยแพร่ข้อมูล (2) แรงจูงใจส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีตัวแปรการรับรู้ด้านอัตลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นตัวแปรควบคุมซึ่งประกอบไปด้วยคุณสมบัติของสถานที่ท่องเที่ยว การบริการ การนำเสนอและการเผยแพร่ข้อมูล (3) การรับรู้ ด้านอัตลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวไม่เป็นตัวแปรควบคุมของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงเกษตร

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลบริบทพื้นที่ชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

กลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลหลัก มี 3 กลุ่ม รวมทั้งหมด 8 ท่าน ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 ผู้นำชุมชน ได้แก่ผู้นำชุมชนตำบลบ้านแหลม จำนวน 1 ท่าน

กลุ่มที่ 2 ประชาชน ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ชุมชนตำบลบ้านแหลม จำนวน 5 ท่าน

กลุ่มที่ 3 เกษตรกรในพื้นที่ ได้แก่ เกษตรกรในพื้นที่ชุมชนตำบลบ้านแหลม จำนวน 2 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แนวคำถามเพื่อการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้ผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน

แบบบันทึกสัมภาษณ์เชิงลึก ที่เป็นแบบบันทึกคำให้สัมภาษณ์ ซึ่งผู้สัมภาษณ์สร้างขึ้นมาเพื่ออำนวยความสะดวกในการรวบรวมข้อมูล โดยใช้เครื่องบันทึกเสียงอำนวยความสะดวกในการบันทึกรายละเอียดของข้อมูล ช่วยให้ผู้สัมภาษณ์พิจารณาย้อนทวนข้อมูล และสามารถสรุปข้อมูลได้อย่างถูกต้องชัดเจน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผู้วิจัยใช้เครื่องมือจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีการนำข้อมูลจากการจดบันทึก นำมาแปลผลและสรุปผลโดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์ที่ถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้ามาเที่ยวในพื้นที่ชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

ประชากร คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนตำบลบ้านแหลม จังหวัดสุพรรณบุรี (ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน) ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง

กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลหลัก มี 1 กลุ่ม รวมทั้งหมด 400 ท่าน ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 นักท่องเที่ยว จำนวน 400 ท่าน เป็นนักท่องเที่ยวที่สนใจในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้การสำรวจเชิงปริมาณ (Quantitative Research) คือ การหาข้อมูลที่วัดค่าเป็นตัวเลขและนำมาคำนวณหาปริมาณที่ต้องการด้วยความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์ โดยแบบสอบถามได้ผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยง (Validity) และตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์การวิจัย และผลค่าคะแนน IOC มีความสอดคล้องกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรม SPSS วิเคราะห์หลังจากตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วจึงนำข้อมูลในแบบสอบถามมาเปลี่ยนแปลงเป็นรหัสตัวเลข (Code) แล้วบันทึกที่รหัสลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรม SPSS ดังนี้

1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ใช้วิธีการหาค่าความถี่ โดยสรุปออกมาเป็นคำร้อยละ

2) แบบสอบถามแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่สนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน ชุมชนตำบลบ้านแหลม ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืนพื้นที่ชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

ประชากร คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนตำบลบ้านแหลม จังหวัดสุพรรณบุรี (ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน) ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง

กลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลหลัก มี 5 กลุ่ม รวมทั้งหมด 8 ท่าน ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 2 ท่าน

กลุ่มที่ 2 นักวิชาการ จำนวน 1 ท่าน

กลุ่มที่ 3 ผู้นำชุมชน ได้แก่ ผู้นำชุมชนตำบลบ้านแหลม จำนวน 1 ท่าน

กลุ่มที่ 4 ประชาชน ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ชุมชนตำบลบ้านแหลม จำนวน 2 ท่าน

กลุ่มที่ 5 เกษตรกรในพื้นที่ ได้แก่ เกษตรกรในพื้นที่ชุมชนตำบลบ้านแหลม จำนวน 2 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นแบบบันทึกคำให้สัมภาษณ์ ซึ่งผู้สัมภาษณ์สร้างขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการรวบรวมข้อมูล โดยใช้เครื่องบันทึกเสียงในการบันทึกรายละเอียดของข้อมูล ช่วยให้ผู้สัมภาษณ์พิจารณาย้อนทวนข้อมูล และสามารถสรุปข้อมูลได้อย่างถูกต้องชัดเจน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผู้วิจัยใช้เครื่องมือจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีการนำข้อมูลจากการจัดบันทึก นำมาแปลผลและสรุปผลโดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์ที่ถูกต้อง

ผลการวิจัย

1) ข้อมูลบริบทพื้นที่ชุมชนตำบลบ้านแหลม จังหวัดสุพรรณบุรี

ชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี เดิมทีเคยตั้งเป็นร้านอาหารมาก่อนชื่อว่า ร้านรับลมชมแม่น้ำ คนในชุมชนส่วนใหญ่มีการประกอบอาชีพหลักเป็นเกษตรกร หลังจากนั้นต่อมาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้มาลงพื้นที่ชุมชนตำบลบ้านแหลม ซึ่งพบว่าชุมชนมีธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และมีวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น จึงได้เสนอแนวทางให้ทำกิจกรรมท่องเที่ยว ต่อมาคนในชุมชนเริ่มมีความสนใจในการรวมกลุ่มวิสาหกิจจึงได้มีการติดต่อกับทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อขอคำปรึกษาและแนวทางให้แก่ชุมชน จากนั้นจึงมีการรวมกลุ่มของชาวบ้านทั้ง 5 หมู่ ก่อตั้งขึ้นเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยววิถีชุมชนตำบลบ้านแหลม เมื่อปี พ.ศ. 2557 โดยมีการรวมกลุ่มชาวบ้านที่มีความสามารถในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น การเรียนรู้ไร่สวนผสมเศรษฐกิจพอเพียง (การเลี้ยงปลา การเลี้ยงเป็ด และการปลูกผักสวนครัว) เป็นต้น อีกทั้งชุมชนยังมีการต้อนรับผู้มาเยือนด้วยเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใครคือการต้อนรับเป็นภาษาถิ่นของจังหวัดสุพรรณบุรี และมีการร้องเพลงอีแซวเล่าถึงประวัติความเป็นมาของชุมชน เพื่อสร้างความประทับใจให้แก่ผู้มาเยือน และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมให้กับคนในชุมชน โดยมีองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ดังนี้

1) การเข้าถึง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางด้วยรถส่วนตัว และสามารถเดินทางโดย GPS ได้

2) สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ชุมชนมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ทำให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่เข้ามาศึกษาเรียนรู้ และร่วมทำกิจกรรมภายในชุมชน

3) กิจกรรมทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วยการเรียนรู้ไร่สวนผสมเศรษฐกิจพอเพียง (การเลี้ยงปลา เลี้ยงเป็ด และการปลูกผักสวนครัว) การทำรูปหอมสมุนไพรพรมเศรษฐกิจหลากหลายสีประจำวันเกิด การทำชาใบเตยหอม การทำลูกประคบสมุนไพรโบราณ การจักสานผักตบชวา และการเรียนรู้วิถีประมงน้ำจืด

4) สิ่งอำนวยความสะดวก ถึงขณะนี้แยกประเภทมีแค่บริเวณศูนย์ประสานงานนักท่องเที่ยวเท่านั้น ห้องสุขา และห้องอาบน้ำเพียงพอ ช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทั้งหมดมี 3 ช่องทาง ได้แก่ ช่องทางเพจออนไลน์ การจัดบูธ และจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์เมื่อนักท่องเที่ยวมาเยือน มีจุดบริการนักท่องเที่ยวบริเวณใต้ตาดูปอดไฮมสเตย์ และลาดจอดรถเพียงพอสำหรับรองรับนักท่องเที่ยว

5) ที่พัก ไม้ตาดูปอดโฮมสเตย์ ทั้งหมด 7 หลัง โดยภายในมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับบริการนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ไม้ตาดูปอดโฮมสเตย์ยังได้รับมาตรฐานไทย และมาตรฐานอาเซียน ซึ่งแสดงถึงความปลอดภัยด้านสุขอนามัย และการสร้างความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยวในการเข้าพัก

2) ผลการศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเป็นเพศชาย จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีอายุ 20-29 ปี จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2 ส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวกับครอบครัว จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวด้วยรถส่วนตัว จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56 ส่วนใหญ่รู้จักชุมชนบ้านแหลมผ่านช่องทางออนไลน์ จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42 ส่วนใหญ่สนใจในกิจกรรมเรียนรู้ไร่สวนผสมเศรษฐกิจพอเพียง (การเลี้ยงปลา การเลี้ยงเป็ด และการปลูกผักสวนครัว) จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27 เหตุผลที่สนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ชุมชนตำบลบ้านแหลม มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ เพื่อส่งเสริมรายได้ให้กับชุมชน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.51 รองลงมาคือ เพื่อส่งเสริมวิถีชีวิตการทำเกษตรดั้งเดิมของชุมชน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.50 และปัจจัยดึงดูดที่ทำให้สนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ชุมชนตำบลบ้านแหลม มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเกิดจากการนำทรัพยากรภายในชุมชนมาประยุกต์ใช้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.52 รองลงมาคือ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรค่อนข้างโดดเด่น และเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีค่าเฉลี่ย 4.51

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในงานวิจัยของปัจจัยหลัก (เหตุผลที่ท่านสนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ชุมชนตำบลบ้านแหลม) จำนวน 400 คน โดยภาพรวมนักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.03) เมื่อพิจารณาพบว่า เพื่อส่งเสริมรายได้ให้กับชุมชนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.54) รองลงมาคือ เพื่อส่งเสริมวิถีชีวิตการทำเกษตรดั้งเดิมของชุมชนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.57) รองลงมาคือ เพื่อเพิ่มประสบการณ์เกี่ยวกับการทำเกษตร และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} = 4.44, S.D. = 0.53) รองลงมาคือ เพื่อส่งเสริมความยั่งยืนของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} = 4.43, S.D. = 0.57) รองลงมาคือ ต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.56) รองลงมาคือ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรชุมชนตำบลบ้านแหลมมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} = 4.38, S.D. = 0.52) รองลงมาคือ เพื่อชมผลิตภัณฑ์เชิงเกษตรที่มีเอกลักษณ์ของชุมชน (\bar{X} = 4.38, S.D. = 0.61) รองลงมาคือ เพื่อสัมผัสภูมิปัญญา วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.54) รองลงมาคือ เพื่อศึกษาเรียนรู้กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.57) และลำดับสุดท้ายคือ เพื่อนำองค์ความรู้จากกิจกรรมมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตนเองมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.62)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะว่าควรมีการพัฒนาป้ายบอกทางประจำจุดต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้าถึงชุมชนตำบลบ้านแหลมมากยิ่งขึ้น และป้ายบอกทางควรจะมีข้อมูลที่ชัดเจน มองเห็นได้ง่าย และควรมีการเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้มีความหลากหลายเพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านแหลมมากยิ่งขึ้น

3) ผลการวิเคราะห์เสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน ชุมชนตำบลบ้านแหลม

3.1) ด้านเศรษฐกิจ

1. เนื่องจากชุมชนขาดความหลากหลายในกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรม ดังนั้นควรมีการจัดกิจกรรมสปาท่องเที่ยว กิจกรรมฟาร์มเพาะเลี้ยงปลาแม่น้ำ และกิจกรรมสาธิตการปลูกข้าว

2. เนื่องจากชุมชนยังขาดการโปรโมทโปรโมชันต่าง ๆ หรือส่วนลดราคาแต่ละฐานของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนั้นควรเพิ่มโปรโมชันเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมากยิ่งขึ้น

3. เนื่องจากชุมชนยังขาดช่องทางจำหน่ายผลิตภัณฑ์หน้าร้าน ดังนั้นควรมีการจัดกิจกรรม "ตลาดนัดชุมชน คนริมน้ำสุพรรณ" เพื่อให้คนในพื้นที่นำผลิตภัณฑ์มาวางขาย

3.2) ด้านสังคม

1. เนื่องจากคนในชุมชนยังขาดความร่วมมือในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จึงเสนอแนะให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมมากขึ้น เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับคนในพื้นที่

2. ชุมชนยังขาดงบประมาณในการพัฒนากิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นควรมีการชักชวนหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันออกแบบ วางแผน และพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน

3. ชุมชนยังขาดการวางแผนร่วมกันในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนั้นควรมีการระดมความคิดใหม่ ๆ จากสมาชิก รวมถึงอาจมีการฝึกอบรมสมาชิกเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

3.3) ด้านสิ่งแวดล้อม

1. ชุมชนมีถังขยะแยกประเภทไม่ครอบคลุมบริเวณพื้นที่ และไม่ได้นำขยะมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่น ขวดพลาสติก หรือ ขวดแก้ว ดังนั้นควรเพิ่มกิจกรรมการทำสวนขวด ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวจะได้เรียนรู้ และลงมือทำเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน

2. ชุมชนยังขาดการนำเศษวัสดุเหลือใช้จากฐานกิจกรรมจักสานผักตบชวา ฐานการทำชาเตยหอมมาประยุกต์ ดังนั้นควรเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้การทำปุ๋ยหมักชีวภาพ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์กับการเกษตรของชุมชนอย่างยั่งยืน

3. ชุมชนยังขาดการปลูกจิตสำนึกต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างยั่งยืนให้กับนักท่องเที่ยว ดังนั้นควรมีการเพิ่มกิจกรรมการปลูกพืชสมุนไพรบริเวณไร่สวนผสม เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรท้องถิ่นของชุมชน

อภิปรายผล

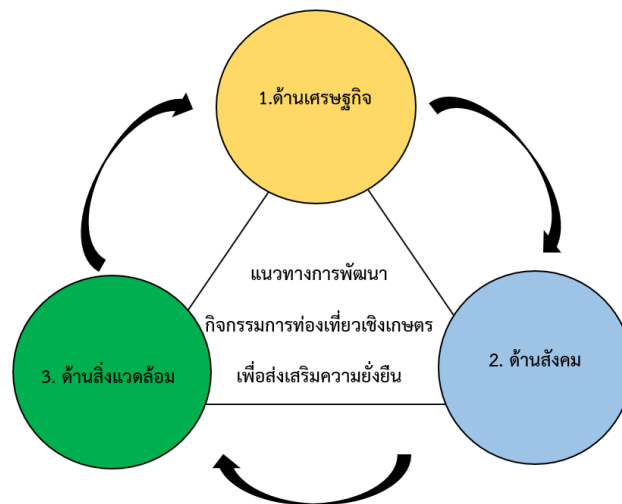
วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาข้อมูลบริบทของชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ชุมชนตั้งอยู่ริมแม่น้ำท่าจีนหรือแม่น้ำสุพรรณ โดยที่อยู่อาศัยของคนในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นบ้านเรือนไทยยกใต้ถุนสูง และมีหลังคาลักษณะทรงจั่วแหลม จึงเป็นที่มาของชื่อชุมชนตำบลบ้านแหลม ชาวบ้านในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรเป็นหลัก คือ การปลูกข้าว การทำไร่สวนผสม การปลูกผักปลอดสารพิษ ชุมชนมีทรัพยากรที่เปรียบพร้อมเหมาะสมแก่การท่องเที่ยว ชาวบ้านในชุมชนจึงมีการริเริ่มรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมท่องเที่ยวที่ใช้ทรัพยากรท้องถิ่นก่อให้เกิดรายได้เข้าสู่ชุมชน โดยนักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสกับธรรมชาติวิถีชีวิตของชาวชนบท วัฒนธรรมนิยมประเพณีวัฒนธรรม และการประกอบอาชีพทางการเกษตรที่หลากหลาย รวมถึงได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ พร้อมทั้งความสนุกสนาน เพลิดเพลิน โดยมีความรับผิดชอบต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมในสถานที่นั้น ๆ เป็นพื้นฐาน และยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับกลับไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Gasanee [19] ที่กล่าวไว้ว่า รูปแบบการท่องเที่ยวเป็นการนำทรัพยากรการเกษตร เช่น สวนเกษตร การปลูกพืช ฟาร์มปศุสัตว์ และการประมง มาจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวและ

กิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมโดยนักท่องเที่ยวจะได้เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์ที่ตีรวมถึงเป็นการสร้างโอกาสรายได้เสริมมอบให้กับพื้นที่เกษตรนั้น ๆ ไปด้วย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่สนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน ชุมชนตำบลบ้านแหลม จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่นักท่องเที่ยวสนใจมากที่สุดคือ กิจกรรมการเรียนรู้ไร่นาสวนผสมเศรษฐกิจพอเพียง (การเลี้ยงปลา การเลี้ยงเป็ด และการปลูกผักสวนครัว) เป็นกิจกรรมที่มีการใช้ทรัพยากรและพื้นที่เกษตรที่ชาญฉลาดอย่างยั่งยืน และก่อให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อเป็นการส่งเสริมรายได้ให้กับชุมชน โดยสิ่งดึงดูดใจที่ทำให้สนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมากที่สุดคือ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเกิดจากการนำทรัพยากรภายในชุมชนมาประยุกต์ใช้กับกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่า จึงมีการทำแบบประเมินความพึงพอใจของชุมชนตำบลบ้านแหลม เพื่อที่จะได้ทราบถึงความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ Sukumaporn and Peerachai [20] ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงเกษตร 2) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ลักษณะทางเศรษฐกิจด้านรายได้ และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน ชุมชนตำบลบ้านแหลม ควรมีการพัฒนาปรับปรุงความยั่งยืนทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ Junjira [21] ศึกษาเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของหนานมดแดง อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน สร้างจิตสำนึกในการหวงแหนแหล่งท่องเที่ยว พร้อมทั้งร่วมกันพัฒนาหนานมดแดงไปสู่แหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จากผู้ให้สัมภาษณ์ที่กล่าวถึงใน 3 วัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้สรุปข้อมูลดังกล่าวเป็นโมเดล ดังนี้

โมเดลแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน
ชุมชนตำบลบ้านแหลม จังหวัดสุพรรณบุรี

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1) ในการศึกษาบริบทพื้นที่ชุมชนตำบลบ้านแหลมทำให้ทราบว่า ก่อนจะมีการจัดตั้งเป็นกลุ่มวิสาหกิจท่องเที่ยวประชาชนในชุมชนตำบลบ้านแหลมส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม อีกทั้งชุมชนมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น และมีแม่น้ำสุพรรณ ชุมชนจึงมีการรวมตัวจัดทำกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรขึ้นมา โดยใช้ทรัพยากรท้องถิ่นที่มีอยู่ และปราศจากสารเคมี ทำให้ผู้มาเยือนได้ศึกษาเรียนรู้ในฐานกิจกรรมเกษตรต่าง ๆ อีกทั้งยังเป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชนอีกด้วย

1.2) ผลการศึกษาแรงจูงใจที่สนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืนพบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการและคาดหวังต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เนื่องจากมีสิ่งดึงดูดใจทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวภายในชุมชน ซึ่งชุมชนมีความโดดเด่นในเรื่องทำเกษตรเป็นหลัก ทำให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการทำเกษตร รวมถึงการมาพักผ่อนหย่อนใจ อีกทั้งนักท่องเที่ยวจะได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมผ่านประสบการณ์จริง

1.3) จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้แนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืนว่า ควรพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพในเรื่องของการส่งเสริมความยั่งยืนในทุก ๆ ด้าน และสร้างความน่าสนใจของกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เกิดความน่าดึงดูด และได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้น

2) ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1) ควรมีการพัฒนาศักยภาพด้านการเข้าถึง เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาเยือนในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อศึกษาเรียนรู้ และร่วมทำกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในชุมชน

2.2) การทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเรื่องการออกแบบและพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า เนื่องจากบรรจุภัณฑ์ของชุมชนยังไม่ตรงตามความต้องการของตลาดยุคปัจจุบัน

2.3) ควรมีการพัฒนาในเรื่องสื่อประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจการท่องเที่ยวรูปแบบวิถีชีวิตของชุมชนมากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับนักท่องเที่ยวที่จะมาเยือน

3) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.1) ปัญหาด้านการเดินทางพบว่า ชุมชนมีเส้นทางเข้าถึงที่ไม่ชัดเจน เนื่องจากไม่มีป้ายบอกทางประจำจุดต่าง ๆ ทำให้การเข้าพื้นที่เป็นไปด้วยความยากลำบาก อีกทั้งไม่มีรถโดยสารสาธารณะผ่านในการเข้าถึง

แนวทางการแก้ไขปัญหา สอบถามเส้นทางจากผู้คนบริเวณใกล้เคียง และค้นหาจาก Application Maps เพื่อความสะดวกรวดเร็ว และประหยัดเวลาในการเดินทางมากยิ่งขึ้น

3.2) ปัญหาด้านการให้ข้อมูล เนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร จึงส่งผลให้ไม่มีเวลาในการสัมภาษณ์ อีกทั้งชุมชนประสบปัญหาทุกภัยจึงไม่สะดวกในการให้ข้อมูล

แนวทางการแก้ไขปัญหา ติดต่อประสานงานกับชุมชนล่วงหน้า เพื่อหาวันนัดหมายในการเข้ามาสัมภาษณ์กับสมาชิกในชุมชน

3.3) ปัญหาด้านพื้นที่ พื้นที่ชุมชนประสบปัญหาทุกภัย ส่งผลให้เกิดน้ำท่วมซึ่งเป็นเวลานาน

แนวทางการแก้ไขปัญหา จัดตั้งกลุ่มสนทนากับผู้นำชุมชนเพื่อสอบถามข้อมูลผ่านแอปพลิเคชันไลน์ และค้นหาข้อมูลชุมชนเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต

เอกสารอ้างอิง (References)

- [1] Sudarat Suwakkart. (2016). The development of creative agro-tourism activities. Ban Na Yia Community Ban Na Yia Subdistrict, Na Yia District, Ubon Ratchathani Province. Master's Degree Thesis in Tourism Innovation Ubon Ratchathani University. (In Thai)
- [2] Ananya Panan. (2017). Promotion of agro-tourism. Rayong Province liberal arts thesis Master's Degree in Tourism Management Dhurakij Pundit University. (In Thai)
- [3] Thammachak Lekbanjong. (2019). Research report on the development of a participation model in sustainable agro-tourism management. Na Muen Si Community, Na Yong District, Trang Province. Trang: College of Hotel and Tourism Rajamangala Srivijaya Trang Campus. (In Thai)
- [4] Peangruthai Sangiamsilp. (2018). A study of agro-tourism promotion guidelines in Wang Yang Sub-district, Si Prachan District. Suphan Buri Province Retrieved March 4th, 2022, from <http://www.rdi.rmutsb.ac.th/2011/download/n60/6.pdf>. (In Thai)
- [5] Chainon Srirak, et al. (2020). Behavior of Cross Border Tourism through Temporary Relief Points of Lao PDR Tourists in Northeastern Provinces. Master of Arts Thesis Tourism Management Dhurakij Pundit University. (In Thai)
- [6] Pornthip Kitjaroenpaisan. (2010). A study of cultural tourism resources of the Mon community to promote ecotourism in Pathum Thani Province. Master of Science Thesis Environmental Conservation Tourism Planning and Management Program Srinakharinwirot University. (In Thai)
- [7] Tippawan Poommanee. (2011). Sustainable Tourism. Bangkok: Ramkhamhaeng University. (In Thai)
- [8] Kulwalee Laimaichin. (2009). Elements of tourism. Ubon Ratchathani: Tourism Industry Program Rajabhat University Ubon Ratchathani. (In Thai)
- [9] Terdchai Chuaymuang. The role of local government organizations in sustainable tourism development based on the concept of sufficiency economy. Bangkok: Publishing House of the Cabinet and the Royal Gazette, 2009. (In Thai)
- [10] Department of Tourism. (2009). Summary of Tourism Situation in Nakhon Ratchasima Province 2009–2010. Retrieved on 6th January 2022, from http://www.tourisminvest.tat.or.th/index.php?option=com_content&view=article&id=83&Itemid=225&lang=th (In Thai)
- [11] Neon Srisomyong. (2009). Prevention of degradation and conservation of natural resources and the environment of Amphawa Floating Market. University of the Thai Chamber of Commerce. Natikul Press. (In Thai)
- [12] Lertporn Phaasakul. (2013). Tourist Behavior. Bangkok: Publishing House of Chulalongkorn University. (In Thai)
- [13] Saengduan Ratinthorn. (2012). Pushing factors and pulling factors affecting Chinese tourists decision to travel to Thailand. Academic Journal of the Association of Private Higher Education Institutions of Thailand, 84-104. (In Thai)
- [14] Tourism Authority of Thailand. (2020). Sanitation Safety Standards (SHA). Retrieved March 4th, 2022, from <https://web.thailandsha.com/index> (In Thai)

- [15] Spring News. (2021). What is the SHA standard Which stores can register to drink alcohol. Retrieved March 4th, 2022, from <https://www.springnews.co.th/news/817619> (In Thai)
- [16] Wanida Onlamai. (2022). Responsible Tourism Development Guidelines Baan Sithan Community, Khon Kaen Journal of Business Administration and Social Sciences, Ramkhamhaeng University, 5, (2), page 42. (In Thai)
- [17] Nongyao Promprasit. (2013). Guidelines for Marketing Development for Agro-Tourism, KO Yo, Muang District, Songkhla Province Master of Business Administration Thesis Department of Business Administration, Graduate School, Songkhla Rajabhat University. (In Thai)
- [18] Songpol Niraphan. (2019). Lifestyles, motivations, and influence on travel decisions of Thai tourists choosing agro-tourism in Doi Inthanon National Park, Ban Luang Subdistrict, Chom Thong District, Chiang Mai Province, Master of Business Administration Thesis, Maejo University. (In Thai)
- [19] Kesnee Satrattanakajohn. (2007). A Feasibility Study on Agro-Tourism Management: A Case Study of Pang Mao Village, Mae The District, Lampang Province Independent Study, Master of Arts degree, Chiang Mai University. (In Thai)
- [20] Sukhumaporn Khansri and Peerachai Kulchai. (2006). Factors influencing tourists' satisfaction with agricultural tourism "Full story at the 44 Kasetsart University Academic Conference on Education, Social Sciences, Agricultural Extension and Communications, Humanities, and Home Economics". Bangkok: Kasetsart University; Office of the Higher Education Commission; Ministry of Education; Ministry of Agriculture and Cooperatives; Ministry of Science and Technology; Ministry of Natural Resources and Environment; Ministry of Information and Communication Technology; National Research Council of Thailand Research Fund Office. (In Thai)
- [21] Chanjira Sukbanjong. (2016). Sustainable Tourism Development of Nan Mod Daeng Pa Phayom District, Phatthalung Province, Master of Arts Thesis, Hospitality and Tourism Industry Management Program, Bangkok University. (In Thai)